

Abėcėlė bėcėdėlė cėcėdėlė

Šių metų spalio 16 d. po ilgos pertraukos naują **RATO** sezoną atidarėme triukšmingai. Daug kas per tą laiką pasikeitė.

Išvažiavus **Renatai Ališauskienei** LR Atstovybėje prie JTO pasijutome našlaičiais, be to, netekome ir entuziastingiausios mokinės ir vienos labai nedaugelio mergaičių, **Ugnės Ališauskaitės**. Tačiau prie mūsų prisijungė ilgai laukta ir ieškota nuolatinė antroji mokytoja **Vida Lisaitė**. Be to, greitai paaiškėjo, kad toli gražu nesame našlaičiai. RATAį globoti labai maloniai ėmėsi atstovybės darbuotoja, diplomatė **Gaivilė Stankevičienė**, naujo darželio lankytojo **Mykolo** mama. Labai ačiū.

Atidarymo metu sulaukėme netikėtos gausos žmonių, susirinko vienuolika įvairaus amžiaus vaikų, nuo vos metukų **Constance**, iki jau devynerių metų mokyklinukų **Karolin** ir **Roberto**. Tiek daug lankytojų ateities susitikimuose nesulauksime, tačiau malonu, kad atėjo susipažinti. Tai liudija lituanistinio darželio-mokyklėlės reikalingumą ir augantį susidomėjimą lituanistine veikla Ženevoje, tačiau ir tai, kad esant tokiam mažam lankytojų ir savanoriškai dirbti norinčių mokytojų skaičiui, neįmanoma patenkinti visų RATAį norinčių lankyti vaikų ir jų tėvų poreikių.

Susidomėjimą ir didžiulę moralinę bei kitokią paramą šiemet pajutome iš laikinosios reikalų patikėtinės LR ambasadoje Berne **Virginijos Umbrasienės** ir jos padėjėjos **Mildos Matulaitytės-Feldhausen**. Buvo nepaprastai malonu kartu rengti Veronikos Povilionienės ir Arūno Lunio koncertą pavasarį, o dabar, ruošiantis praėti naujus mokslo metus sulaukėme kiekvienam lankytojui asmeniniškai išrašytų Užsienio reikalų ministro Audronio Ažubalio sveikinimų mokslo metų proga, lietuviškų suvenyrų ir žaisliukų bei lietuviškų saldinių. Per neįprastai didelę pirmos mokslo metų dienos sumaištį užmiršome dovanėlėmis pasidalinti, bet jos mūsų laukia ir nepaprastai pradžiugins kitą kartą. Labai ačiū!

Iki šiol darželį-mokyklėlę lankė jau neblogai lietuviškai kalbantys arba bent gerai ją suprantantys vaikai. O šiemet sulaukėme trijų debutantų. Tai sukuria didelį iššūkį man, mokyklos vadovei ir lietuvių kalbos bei kultūros mokytojai. Kaip tik šiemet buvau numačiusi labiau kibtį į kalbos dalykus, to laukia ir nuolatiniai mokyklėlės lankytojai. Reikės gerai pasukti galvą, kaip integruoti šiuos naujokus.

Kadangi nežinojome tikslios lankytojų sudėties pirmą kartą su visų amžių vaikais dirbome kartu. Pirmoji pamoka – muzikos. Ją vedė **Vida Lisaitė**. Prisiminėme, kokias daineles jau gerai mokame, „Du gaideliai“ pasirodė nenugalimi. Klausėmės Gedimino Storpriščio dainos apie kregždėlę ir ją smulkiai aptarinėjome. O po to patys žaidėme ritminius ir muzikinius žaidimus. Antroji pamoka – lietuvių kalbos. Šį kartą simboliškai, kaip ir dera mokslo metų pradžia kalbėjomės apie abėcėlę, joje ieškojome raidžių, kurių nėra kitų kalbų abėcėlėse ir aiškinomės, kaip vadinasi diakritiniai ženklai bei kaip jie pakeičia žymimus garsus. Toli gražu nebuvo lengvos šios užduotys, ypač turint omenyje tai, kad kai kurie vaikai nė žodžio nesuprato lietuviškai. Po labai jau gurgė mūsų pilveliai, todėl aptūpėme stalą, net vietos visiems neužteko. O pavalgius vaikai tiesiogine prasme kilnojo lubas, o mes, tėveliai, sprendėme daugelį susikaupusių administracinių klausimų. Apie juos skaitykite RATO interneto svetainėje. Kiek perkandus ir pailsėjus su vyresniukais dar pažaidėme atminties žaidimą. Laimėjo visus iki paskutinio daiktelio po staltiese paslėptus dalykus atsiminęs Robertas. Paskutinis daiktelis buvo kaštonas.

Audringa ir nepaprasta šio sezono pradžia, tačiau ji gera. Norėčiau lankytojams, kolegei ir sau pačiai palinkėti sėkmės.